

Fredag 7 december*Miljödelegationen Västra Skåne:*

Vilja – men kunna?

För cirka två veckor sedan gjorde s-politikerna i Kävlinge helt om och gav tillstånd att sälja livsmedel på Leab-området vid motorvägen norr om Löddeköpinge. Därmed gavs klarsignal för etableringen av ett mycket stort externt köpcentrum som efter vad alla väntar sej kommer att drabba centrumhandeln i Teckomatorp, Kävlinge, Landskrona och Lund. Dessa fyra orter har som bekant en ganska tät pågågstrafik medan det är svårt att nå Leab ens med buss.

Kävlinge lyssnade inte

– Visst hade vi talat med politikerna i Kävlinge, sade delegationens ordföranden Uno Aldegren (s) när han på presskonferensen ombads att kommentera detta konkreta och aktuella brott mot delegationens förslag. Och miljöminister Birgitta Dahl, som var tillstades, fyllde på med hur viktigt det var att undvika onödigt (bil)trafikarbete. Trots all avgasrening kommer själva volymökningen att hindra en förbättring av luftmiljön om inget görs. Och hon åberopade Miljödelegationen Göteborg som för ett år sen konstaterade att hälften av bilkörningen på Hisingen kunde tas bort genast utan någon förlorad välfärd.

Såvitt är oss bekant har inget sedan dess gjorts åt trafiken på Hisingen i det s-styrda Göteborg. Och sossarna i Kävlinge sket tydligen i miljödelegationens vackra argument.

– Detta är ett sällsynt tufft miljöprogram för att vara en officiell produkt, sade delegationsmedlemmen och den kände miljödebattören Stefan Edman (s). Det är ett mycket viktigt program – om det genomförs.

Fallet Kävlinge tillåter oss att tvivla. Ty felet kan inte gärna vara att Miljödelegationen kom en vecka för sent med sin rapport.

Tummen ner för biogasbuss
I Lund har trafikpolitikerna, under sin imponerande ordförande Lars Åström (s), som bekant sagt nej

till garanterat miljövänliga trådbussar. Motivet är att man satsar på något som sägs vara ännu miljövänligare, nämligen bussar som drivs av förnybar biogas. Man stöttar nämligen den lokala naturvärden när bönderna får avsättning för sitt hö. Men eftersom tillräckligt med biogas inte produceras ännu ska stadsbussarna t v gå på fossil naturgas. Än så länge går f ö alla på gammal hederlig diesel och inget datum är veterligen bestämt för gasintroduktionen.

Miljödelegationen förespråkar en stor satsning på biogasproduktion, och Birgitta Dahl menade att

detta är ett verkligt efterföljansvärt exempel för andra landsändar och särskilt då de stora slättbygderna. Det låter vackert och mycket övertygande, särskilt för den som inte har läst Ny Tekniks aktuella reportage om hur energiverket (under ledning av Hans Rode, gammal s-politiker från Malmö) högaktfullt struntar i den riksdagsbeslutade energipolitiken vilket gör att den alternativa energin har en svagare position än någonsin sedan kärnkraftsomröstningen.

Men om det ändå blir något av med biogasen? Då är det ändå inte särskilt sannolikt att den kommer till användning i bussmotorer. Under rubriken "Åtgärder som vi valt bort" skriver nämligen delegationens andra utredning *Underlagsmaterial Trafik* (s 101): "Vår bedömning är att de förnybara bränslena ej räcker till för att försörja hela samhällets energibehov ... Av olika skäl är det bättre att prioritera biobränsle för t.ex. uppvärmning framför transporter." Till dessa skäl hör, sägs det på annat ställe, att verkningsgraden är dubbelt så hög när gasen används till att producera el och värme – något som bl a har påpekats här i VB.

Det var miljödelegationens experter som försåg Åström med argument. Ägde han något politiskt ömdöme så skulle han avgå. Det gör han säkert inte.

forts på sid 3

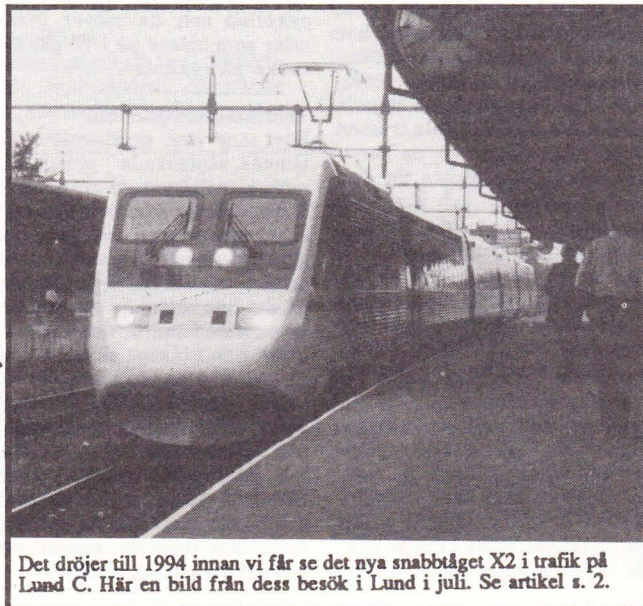

Foto: Thomas Schlyter

VB förtydligar

Det är gamle kåsören Red Top i DN som har lärt oss rubrikens formulering. "Rättar", "korrigerar", "tar tillbaka" mm låter så bryskt och trist.

Biblioteket

Vi uppgav i en ledare att biblioteksentreprenören Conny Jacobsson skulle komma till biblioteks-nämndens möte. Det har aldrig varit aktuellt, erfar vi. I stället kommer två av hans medarbetare.

Vi raljerade om de böcker som biblioteket hade kunnat köpa om man avstått från inbjudan. Men entreprenörerna kommer på egen bekostnad. Inte heller kostade nämndordförande Combüchens besök på "hallelujamötet" biblioteksverksamheten något eftersom hon besökte Stockholm i annat ärende (författarförbundets höststämma).

Theanders

Inget fel i sak men flera läsare har ändå reagerat på vår korta kommentar om bilfirman Theanders konkurs. Vi inser att den borde ha varit signerad, dvs försedd med författarbeteckningen Gr eller t o m oansvarighetssignaturen Grr.

I sammanhanget uppper två reaktionsmedlemmar och VIF-are som spelat korpffotboll mot Theanders: ojustare gäng fanns inte. Att bilhantering verkar allmänt för-råande är känt faktum. I Lunds sportkretsar välkomnar man alltså falllissemanget.

Får

Vi hänvisar till Peter Peterssons inlägg i dagens nummer på sista sidan.

Avlusat

Det gamla enplanshuset på hörnan saneras in på bara bärande väggar. Snart ersätts det kasserade teglet med nytt och lördagarna kan åter bli lika långa på bägge sidor om Västra Mårtensgatan.

Karl Witting

Lund C

Det finns inget utvändigt ur på Lund C. Detta elementära ting, så väsentligt för alla jäktade tågresenärer, hade man inte klarat att få upp till den högtidliga återinvigningen i lördags.

Det finns fler missar. De flesta resenärerna till och från Lund C använder pågatåg. Även de kan behöva ett uppvärmt ställe att vila på, gärna den nya långsmala väntpassagen med fin utblick över bangården. Men där finns inga tidtabeller för dem, bara för dem som ska vidare med SJ-tåg. Vill SJ att lokalresenärerna ska förvisas till undergången? Ingen monitor finns f.ö. heller i väntsalen, bara en äcklig reklamteveapparat.

Ingahissar eller rulltrappor finns heller, något som många har påpekat. Men det är faktiskt tur att man inte byggde fast sej i någon dålig lösning. Vad som behövs är den nya och föreslagna bredare tunneln. Den bör, förutom hissar, förses med enkla och billiga gångramper som inte strejkar vid strömbrott.

Den nya tunneln hänger i sin tur samman med hela områdets gestaltning och med den framtida samverkan mellan SJ och länstrafik. Blir det bara en bra lösning på dessa stora frågor kan vi tala oss några år med hissarna. Men bara några år: det finns i Lund en dålig tradition av att utreda trafikfrågor till döds.

Stationshuset är som bekant byggnadsminnesförklarad och det finns skäl att glädjas åt den omsorgsfulla renoveringen. Resultatet är bra och man kan t o m överse med de kitschiga guldlisterna. Nu vill vi att godsmagasinet vårdas på samma sätt (eventuellt efter kupering av senare tillskott) och ges en ny användning som lokaltrafikterminal. Fast egentligen: det finns i längden ingen anledning att acceptera alla dessa lastbilar. En dag blir det dags för järnvägens styckegodstrafik att uppleva en renässans – och då skulle det sitta fint med ett centralt placerat godsmagasin.

Till våren lär det tyvärr bli glesare i väntsalen när biljetpriserna chockhöjs. Men stationshuset har stått i 134 år och trafikpolitiken har hunnit ändras flera gånger på den tiden. Goda krafter i samhället arbetar för en förbättring och nån gång ska de väl lyckas. Den dagen är det skönt att vi har ett vackert och välrenoverat stationshus som kan ta emot anstormningen.

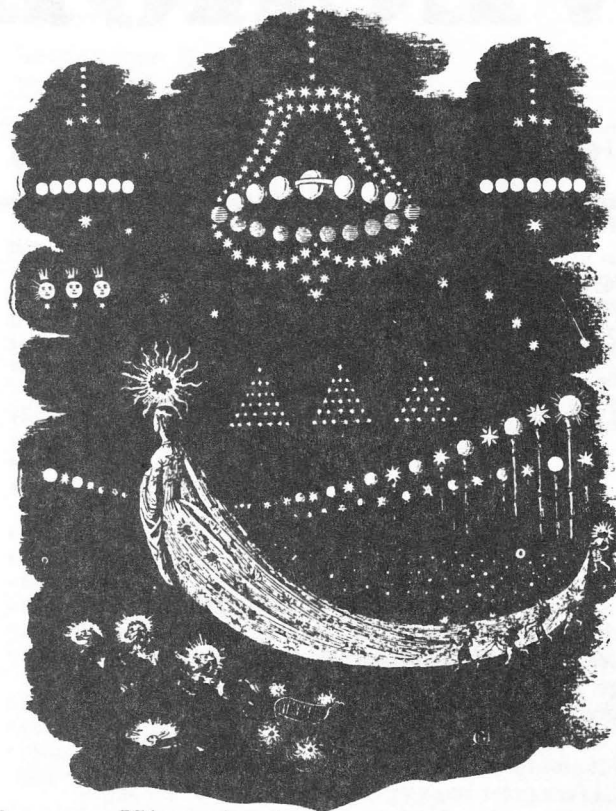
Umeå, tisdag. -Man måste räkna med att halka omkull rejält minst en gång per år, det är vissa brister med sandningen, så en uppflyttad skåning till mig redan i oktober. Och visst, i söndags flög jag runt på bråkdelen av en sekund på en isfläck. Livet här norrpå har sina provningar. Som samme man sa: Det finns dagar här då man tycker att man har gjort sin insats för dagen när man lyckats ta sig till sin arbetsplats. Jo. För någon vecka sen var det -17 på morgnarna när man vaknade, vilket steg till -14 på dagen, och det var i friskaste laget.

Mindre men bättre

Men jag ska verkligen inte klaga. Jag jobbar vid ett väl fungerande universitet, med en öppen stämning som inte är till att jämföra med det gamla insuttna jag är van vid. Lund har ju sedan några år för vana att presentera sig själv som norra Europas största universitet, som om det vore nån särskild rekommendation. Man märker här hur mycket det betyder att universitetet är överblickbart, att det t.ex. finns en gemensam lunchkantin där man träffar folk tvärs över ämnes- och fakultetsgränser, att faktiskt alla människor är möjliga att nå. Universitetet här är faktiskt ett under, som f.ö. just fyllt 25 år med kungabesök och det hela. Härifrån härstammar också den roligaste och elakaste skildring av svenskt universitetsliv jag känner till, Göran Häggs "Faust i Boteå", och om jag skulle antyda någon brist i vidsynen här så är det väl att de glömde nämna den i jubileumsskriften.

Stadskänslan

Men det här med Umeå kommuns allmänna trivsamtet har jag vissa reservationer inför. Förutom den innersta kommersiella kärnan finns det en ganska trevlig 1800-tals trästad byggd efter någon av de stora bränderna. Den räckte för den gamla regement- och länsresidensstaden, men när expansionen kom med undervisningsjukhus och universitet på 60-talet tappade man som på så många andra ställen huvudet och började bygga satellitstadsdelar. Vad värre är: man fortsätter än i dag. Så utplacerade kring väldiga ringar av motortrafikleder över tallhedarna ligger de nya stadsdelarna som öar i skogen. De äldre är glesare och de nyare mer förtätade. Vissa är försedda med centrumansatser – ett

Konsum, en ICA, en pizzeria – men det gemensamma är ödsligheten, avsaknaden av stadskänsla.

–Men glöm inte våra fina cykelleder, säger en lokalpatriot. Ja, här finns verkligen cykelleder, de ringlar sig fram över och under och mellan motortrafiklederna, de tar granna svängar genom skogsdungarna och tallmoarna. De måste kosta väldiga summor att anlägga och underhålla. Det är ju trafiksäkert och så, tycker man, separerat från biltrafiken, vilket dock leder till obehagliga tunnlar och betongramper. Men så ibland måste man konfronteras med trafiken därför att det just där man vill åka inte har blivit någon cykelled och då möter man bilar som blåser på i 70 utan en tanke på cyklister.

Trafikseparation, blå

För mig har upplevelsen av Umeås storartade cykel- och motortrafiksystem inneburit dödsstötten åt min tro på trafikseparation, och därmed på grundtanken i nyare svensk stadsbyggnad. Att bygga städer på det här sättet är ett sanslöst slöseri med mark, det leder till glesa och tråkiga miljöer med en orimlig segregation mellan arbete, boende och fritid. Det ger dyra och tidskrävande resor (det är tal om att höja busstaxan här nu till 15 kronor/ resa !). Det ger inte ens trafiksäkerhet, därför att man kan i slutändan ändå inte undvika möten mellan bilar och människor.

Hur ska man bygga då? Jag ser ingen annan lösning än den typ av idéer som t.ex. Märten Dunér framfört, bl.a. i dessa spalter och som går ut på att låta en stad växa på ett mera organiskt genom att låta centrum och den täta staden expandera, genom att blanda butiker och bostäder och arbetsplatser och trafik. Självklart måste det förenas med en hård hållning mot bilismen, en hållning som inte är totalavvisande, men som borde kunna vara effektivare än det hyckleri som råder i dag.

Jag har naturligtvis också besökt en riktig gammal gästfri Umeafamilj. Det var bitande kallt, men i det trevna hemmet i det gamla fina trähuset var det varmt och ombonat. På en filt på golvet sprattlade godmodigt familjens stolthet, en två månaders flicka. Jag passade på att läsa Veckobladet som jag inte hade sett på länge – bladet tycks ha en god spridning här i trakten. Far bjöd på en stadig whisky och Mor undrade hur det var med kommunalpolitiken i Lund. Sen åt vi läckra älgbiffar med svampsås och mandelpotatis, med snaps, så jag minns inte så noga om Far själv hade skjutit älgen, men jag tror det. Tja, sen hörde vi på en gemensam favoritgrupp från Pite, Euskeferat, och gjorde en snabb genomgång av det sannolikt bästa Brecht-/Weill-/Eislerbiblioteket norr om Dalälven och så kollade vi in

forts på nästa sida

Folkomröstning om EG

Motståndaren är välorganiserad

Vi har som ni märkt fått en EG-debatt även här i VB. Vänsterpartiets linje är nej till anslutning och vice partiordförande Gudrun Schyman har ställt krav på folkomröstning. Sten Henriksson har stött det kravet och uppfordrat Lund och riksdagsman Rolf L Nilson att göra likadant. Rolf tvekar tv och det sägs att det inom riksdagsgruppen finns inte så få som tycker som han, dvs att Sverige bör gå med och därmed stärka vänsterkrafterna inom unionen.

Oberoende av vad vi tycker i sakfrågan borde vi kunna enas om detta: låt oss inte spilla krafter på en folkomröstning.

Snö till knäna

Jag minns Folkkampanjen och kärnkraftsomröstningen 1980, alltför väl. Ideologiskt och teoretiskt hade vänstervägen börjat sjunka tillbaka men medlemsmässigt låg vi (vänstern i allmänhet och dåvarande vpk i synnerhet) på topp.

Några minns kanske Tom Lehrers ord om spanska inbördeskriget: They had all the good weapons, but we had all the good songs. Vår kampanj här i Lund var formidabel. Vi fyllde på med nya flygblad i brevlådorna mest varje dag, vi knackade dörr och ordnade debatter. En affischverkstad med kreativa konstnärer arbetade i princip dygnet runt och tvåhundra nya affischtavlor spikades uppe på v-lokalens vind. Den som vill veta mer om detta kan läsa Rolf Granérs rapport i "Lund sett från vänster 1980".

Sen skulle affischerna ut och där kom jag in i bilden som medlem av Aktionsutskottet. Inget gathörn var för obetydligt för våra affischbockar. Vandaler fanns det då som nu men vi hade ett helt nät av reparationspatruller. Även landsbygdsröstarna skulle vinnas. Det var en sen och kall värvinter, och jag minns ännu hur jag pulsade med snö till knäna i dikena vid Genarp.

Dubbel förlust

Slitet hjälpte inte. Vi förlorade som bekant, och vi förlorade inte bara själva folkomröstningen. Det visade sej att vänstern inte

kunde hantera sin kollektiva besvikelse, och nu började den långa utförsbacken vars slut vi inte har sett ännu. Den hade förvisso kommit ändå men det var med folkomröstningen som det började.

En av Folkkampanjens ledare var Per Kägeson. Han skrev nyligen i Aftonbladet och gissade att en ny folkomröstning om kärnkraften skulle ge cirka 95 procent för. Alla goda argument som vi hade på vår sida gäller i princip ännu, men inte heller det hjälper. Motståndaren är i motsats till oss välorganiserad och överlägsen även på många andra sätt. Hans effektivaste metod då var den socialdemokratiska skenmanöver som hette Linje 2: "avveckling men med förnuft".

(Det finns en gammal kvinna i Lund som fortfarande har ett Linje 2-märke på sin kapp. Hon måste vara unik.)

Svag allians

Bakom Linje 3, dvs nej till kärnkraft, stod centern, dåvarande vpk, kådisarna, betydande mino-

riteter inom s och fp samt de som sedan skulle bilda miljöpartiet. Vem skulle agera mot EG?

Vänsterpartiet och miljöpartiet om än med viss splittring – även hos det senare, om man får tro skvallret om stämningarna inom deras riksdagsgrupp. Säkert också minoriteter inom s, c och kds men sammantaget en avgjort klenare allians än förra gången. Och de partilösa och utomparlamentariska krafterna? Ja, generellt sett är de svagare än för tio år sen, helt enkelt därför att politik är ute inom den huvudgrupp som en utomparlamentarisk rörelse måste bygga sin kraft på, dvs ungdomen.

Antr-EG-fronten skulle redan i utgångsläget vara så svag att Sten Andersson och hans gäng inte ens skulle finna det mödan värt att formulera en Linje 2: nationellt oberoende men med förnuft.

Norska exemplet gäller inte

Det som föresvävar Gudrun S och Sten H är naturligtvis den norska EG-omröstningen på sjuttioalet när en allians av vänster och bönder lyckades stoppa anslutningen, den gången. Jag är övertygad om att den manövern inte går att upprepa vare sej i Norge eller Sverige. Ett skäl till att de "stora" partierna så samfällt har slutit upp kring EG-anslutning är säkert att den linje stämmer med uppfattningarna hos en bred opinion. Må vara att man kan kalla denna manipulerad av storfinansens propagandaapparat, men av alla tecken att döma finns det en trygg majoritet för anslutning.

Om man inte tycker som majoriteten ska man inte förden skull falla undan, tuga och lida. Men man ska också lära av dyrköpta erfarenheter och inte välja kampformer som hotar att knäcka en andligt och kroppsligt, individuellt och kollektivt.

För min del har jag fått nog av dikena kring Genarp.

Gunnar Sandin

Vilja...

forts från sid 1

Myter om trafiken

Trafikutredningen (SOU 1990:97) är fö en välgjord och välskrivnen produkt som har haft Ola Hagring som huvudförfattare. Den börjar förtjänstfullt med att göra upp med ett antal myter som vi tror har omhulats även av vissa v- och mp-politiker. T ex:

– Arbetspendlingen står bara för 22 procent av hela antalet resor.

– För att få bilister att åka kollektivt räcker det inte med standardhöjande åtgärder inom kollektivtrafiken; *kraftiga* (vår kursivering) restriktioner är nödvändiga.

– Färjetrafik är inte särskilt miljövänligt. Även om Öresundsfärjornas avgaser renades bättre skulle det vara miljövänligare att låta bilarna och bussarna köra över på en bro, eftersom färjornas lastfaktor är så låg.

– Dessa och andra slutsatser är ordentligt underbyggda med uträkningar och forskningsresultat.

Nog ingen spårväg

Miljödelegationens rapporter är mycket spårtrafikvänliga. De lyckas t o m överträffa undertecknad. Enligt deras karta ska sträckan Kävlinge-Teckomatorp få dubbelspår år 2000 medan det tio år senare finns ett nytt dubbelspår hela vägen mellan Kävlinge och Helsingborg. Kunde man inte tänka sej bättre samordnade investeringar?

Fast det handlar ju bara om en önskelista. Till det som delegationen önskar sej hör ett spårvägsnät, som vad Lund angår ska ge oss förbindelse till både Dalby och Staffanstorp.

I söndags blev det så klart vad **staten** tänker ge Malmöregionen i investeringsstöd för trafikaneläggningar: 700 miljoner. Det är ju inte så mycket. Helt riktigt säger enligt söndagstidningarna Malmöregionens referensgrupp (till regeringsförhandlaren Hulterström) inget om spårvägnar utan talar i stället om nya snabbussar som delvis ska separata körbanor.

– Två dagar tog det alltså att punktera den drömmen från Miljödelegationen Västra Skåne.

Gunnar Sandin

Folk- och rockgruppen Sol Y Lluvia

(Sol & Regn)

i kväll på Mejeriet kl 19.30

Sol Y Lluvia är en chilensk grupp som är Sverige för att samla in pengar till ett kulturcenter i Cobchali.

För 80 kulor hör du folk och rock och gör en god gärning.

Arr: Mejeriet & ABF

forts från föreg. sida

lite gamla skolbekanta från Helsingborg. En fin kväll, tyckte jag.

Mot norr

En särskild fördel med Umeå är att det är så centralt. Bara fyra timmar med E4-bussen och 25 mil norrut ligger min verkliga favoritstad, Luleå. Där finns stadskänsla, där finns bra musik och teater, där finns den berömda Stadspuben med sina stengolv, lätta att spola av. En kompis har sagt mig att det

som karakteriserar Lule är att borgerligheten där är mindre synlig än i någon annan svensk stad och jag tror det är sant. Borgerligheten finns naturligtvis också här, men offentligheten är inte centrerad kring den som t.ex. i Lund. Det är lätt att prata med folk, människor här är också öppna och direkta och inte så inbundna och tysta som i Skåne. Sen är det nåt visst med landsändar där det finns skyltar till allmänheten på finska: *Tupakanpollto ehdottomasti kielletty* stod det i Svartöstadens Folkets

Hus, eller Blackis som det kallas, fast det får väl erkännas att maningen klingade ohörd. Jag var på sextioårsfest där, med ett hopplockat men häftigt rockband som spelade *Long Tall Sally* och *Honkey Tonk Woman*, med inhopp av gästartisten Björn Sjöb från Norrlåtar. Sen en cykeltur hemåt klockan tre på natten längs malmkajer och bangårdar, med gnistrande stjärnor och knarrande snö under dubbdäcken. Livet har sina ljuspunkter.

Lucifer

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet, (Se ovan)
NY ADRESS.....

Fördomar och fel i VB

"Vad man kan hoppas är att de (som lämnat partiet) finner former för att fortsätta sitt politiska engagemang och inte absorberas av färavel eller någon annan märklig egotripp", läste jag i Veckobladet.

Efter 22 års medlemskap i partiet reagerar jag för egen del inte särskilt över detta, men som en människa med både huvudet och hjärtat till vänster reagerar jag.

Att jag i snart tio år har haft får vid sidan om mina politiska anställningar är en sak. En helt annan sak är däremot att miljövännen Gunnar Sandin dömer ut fårskötsel som "enmärklig egotripp", som dessutom tydligen omöjliggör ett politiskt engagemang (?). Det finner jag besynnerligt. Det luktar förutfattade meningar och fördomar. Också det skulle jag kunna uthärda och strunta i att reagera över.

Vad som dock får (!) mig att ändå ta till orda är att Sandin, i vad som var tänkt som ett tillrättläggande, ställer till det ännu mer. "Det sägs att PP dagligen körde tio mil fram och tillbaka för att ta hand om sina djur. Om han anser det förenligt med sitt ekologiska samvete förmäler inte historien".

Historien är denna: PP har inget körkort! Därför och trots usel kollektivtrafik (mellan Stockholm och Stallarholmen), har jag varit en flitig användare av både tunnelbana, buss, järnväg, taxi och faktiskt också pendelbåt! Det har varit tidsödande, tröttsamt, dyrt och tråkigt, men det har gått (inte minst med hjälpsamma grannar)!

Och just i dessa dagar när jag har mina får i Kungsängen (utanför Stockholm) färdas jag dagligen med tunnelbana, pendeltåg och buss.

Att Gunnar Sandin har förutfattade meningar och fördomar, bryr jag mig inte om. Det som får mig att ta till orda är att han också har fel på en viktig punkt - bilens betydelse för de som bor i gles- och landsbygd.

Om bilen förbjöds eller om bensinpriset chockhöjdes skulle det förvisso åkas mindre bil och det vore nog bra för miljön. Men ett omedelbart resultat skulle bli att landsbygden avfolkas och var och en med lite fantasi kan före-

ställa sig vilka följder det skulle få för miljön.

Det är märkligt att så många miljövännen och vänsterpartister inte vill inse detta enkla samband, att de lägger ner sån mycken möda på att hata bilen och bilisterna, istället för att t. ex. ställa krav på bilindustrin att producera miljövänliga bilar.

Avslutningsvis. Anledningen att jag lämnat partiet beror inte på nedläggningen av NY Dag. Det hade jag kunnat leva med. Men efter att i tio år haft en central insyn i partiets "inre liv" inser jag att nedläggningen av NY Dag inte var en ekonomisk utan politisk fråga.

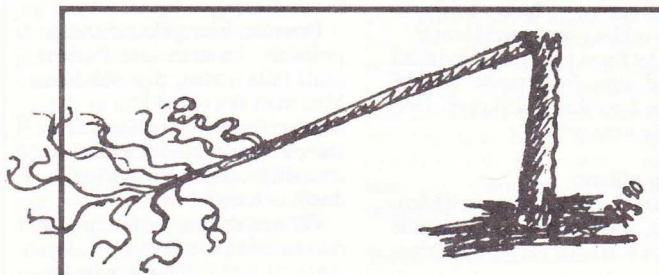
Det är ett skäl till varför jag lämnat partiet. Ett annat är att jag tröttnat på överbuden, oviljan att ta ansvar, rädslan för att ta ställning och de många förutfattade meningarna och fördomarna i partiet.

Mina ideal har jag kvar och de tänker jag fortsätta kämpa för även om jag gör det som fåraherde istället för som tidigare politisk sekreterare och chefredaktör.

Jag önskar Veckobladet fortsatta framgångar, men skulle vilja rekommendera mer kontroll av fakta, mindre förutfattade meningar och fördomar!

Peter Pettersson

PS. Jag ber att få återkomma med några mot Herman Schmid avvikande åsikter om NY Dag och dess nedläggning.

Även Klostergården drabbat 30-nov.

I fredagskväll blev områdets värdräd nedbrutet av vandaler. Denna ek planterades och invigdes med anledning av Lunds 1000-årsjubileum.

Invigningen hölls på områdesfesten i augusti. Att det är en medveten politisk handling är ställt utom allt tvivel, säger Göte Bergström, som gjort ovanstående teckning av trädet. Hade det varit en "vanlig" skadegörare så fanns det mer lättillgängliga träd inom Klostergården, menar Göte. Den här eken var placerad långt ut på Klostergårdsfältet och alltså inte lika lätt att nå som övriga alléträd på området.

Det var sjutton

Nästan i alla fall, sexton reservationer som Vänsterpartiets landstingsgrupp lämnat mot landstingsmötets beslut i så skilda frågor som förhandlingarnas tid-schema och höjningen av sjukvårdstaxorna.

I sin huvudreservation skriver vänsterpartisten Eva Wigforss bl a att partiets budgetförslag (om de bifallits) skulle ha inneburit:

- sänkta vårdkostnader för patienterna
- ökad primärvårdssatsning
- förbättringar för personalen
- höjda löner för de lägst avlönade
- bättre förebyggande insatser
- mer pengar till kulturen
- lägre biljettpriser på kollektivtrafiken
- bättre omsorgskvalitet
- ökad vårdkvalitet
- medel till nödvändiga och viktiga investeringar

För och emot miljöprogrammet

I en särskild reservation angående landstingets miljöpolitiska handlingsprogram uttrycker vänsterpartiet sitt missnöje med beslut som rör såväl arbetsmiljöfrågor som att landstinget inte uttalar sig för en avveckling av Barsebäck och mot byggandet av Öresundsbron.

Marknadshyra knäcker vänstern?

Som ett led i försöken att klara kommunens ekonomi har nya riktlinjer antagits för hyressättningen i kommunägda fastigheter. Det har fått till följd att t ex Vänsterpartiets lokalhyra höjts med 65%!

Här ligger t.o.m. de privata hyresvärdarna i lä, de nöjer sig ofta med 25%.

Hur skall föreningar kunna klara sådana hyror?

VB ställde frågan till Roland Andersson (v). Föreningslivet har möjlighet att söka bidrag hos kommunen om de hamnar i svårigheter menar han. Detta gäller dock inte politiska partier, som ju har sitt kommunala partistöd. För Vänsterpartiets del skulle detta innebära att hälften av det kommunala partistödet återgår till kommunen i form av hyror och taxor för föreningslokaler på Bredgatan. För en kallvind försöker fastighetskontoret få ut 29 000 kr!

Partiföreningen, som är medlem i Hyresgästföreningen, söker nu stöd för fortsatt agerande i den lokala hyresgäströrelsen.

Nästa VB årets sista

Nästa veckas VB blir det sista för året. Traditionsenligt blir det ett dubbelnummer med bl a julläsning. Och fortsatt och skäll på oss. Det förtjänar vi!

MÖTE MÖTE

HANNAS FLÄKT. Sö 9.12 rep på Palaestra: 16.30 gehörstråning, 17.30 spel efter noter.
RÖDA KAPELLET. Sö 9.12 kl 18.45 på Kapellsalen, rep för italienska programmet nr 10:2, 59, 110, 230, 231, 232 samt 233 (Amarcord,ny). Konsert 22.1.

VIF LÖ 8.12 träning på Lerbäckskolan 15-17

KOMPOL må 10/12 kl 19.15. förberedelse för KF.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes bl.a. av Rune Liljekvist.

Kontaktredaktör för nästa nummer
Gunnar Sandin, tel 135899.